

# UNIREA POPORULUI

## ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei  
Pe jumătate . . . . . 75 Lei  
în străinătate . . . . . 300 Lei

## Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică  
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

## ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunt odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

## Sporesc răutățile

(al) Aproape nu este zi lăsată de Dumnezeu, să nu aflăm de prin gazete vești foarte înfricoșătoare despre fel de fel de spargerii, hoții și chiar omoruri, săvârșite prin orașele mari. Tot mai mult se înmulțesc oamenii fără suflet cari vreau traiu boeresc pe nemuncite. Se înmulțesc și aceia cari, dorind să huzurească în haine scumpe și petreceri ușoare, nu se dau în laturi nici dela jafuri, crime și uicideri.

Oodrii au rămas pustii de hoți și de bandiți. Aceștia au îmbrăcat haine domnești, gulere scrobite și cravate de mătasă, preschimbând ciomegele în ciocane și revolve din fabricile celea mai moderne. Haina neagră, pantalonii frumoși calcați, vor ajunge azi-măine să nu mai fie o îmbrăcăminte de cinste, ci de bănuială și de crimă. Nu poți să știi niciodată că „domnișorul” spilkuit și ras proaspăt, care trage fumuri bine-mirozitoare din țigări scumpe, nu cumva este un vestit „gangster” modern, care te pândeste în colțul vagoanelor de tren ori în umbra palatelor, să-ți înplante cuțitul în inimă și să te jeluiască la pungă..!

Ne aducem aminte de sârmana profesoară Fărcașanu dela București pe care a ucis-o un asemenea domnișor, de curând, în trenul rapid ce-o ducea spre Paris. Și acesta nu era un borfaș de rând care să pândea o plească măruntă de câteva sute de lei, în imbulzelile dela târguri. El se chema că-i „student” și făcea studii înalte în străinătăți. Hoții zilelor de astăzi nu mai sunt oameni fără carte cu suflete neștiutoare de dobitoac, ci oameni subțiri, cu mintea lucită de învățături și răutăți. Precum se vede, prinde tot mai mult și'n partea noastră de lume moda gangsterilor din America.

Mai de curând la gara cea mare din Craiova s'a înfațșat o cucoană frumoasă și deosebit de elegantă care se milogea în fața șefului, să capete un bilet gratuit pentru București, chipurile că fusese furată și n'avea bani să se întoarcă acasă. Prinsă cu minciuna și bănuită, ea a fost cercetată de poliție și i-s'a găsit în cutăr un revolver „Browning” încercat gata și scule hoștești pentru spargerea caselor de bani. Cu ea avea un „frate”, tot atât de elegant

și de spilkuit, care, când a simțit oamenii poliției, a luat-o la fugă, ca necuratul de tămăie. Noroc că a fost acățat și prins.

Li se încurcaseră prin gara Craiova, fiindcă simțeau bani mulți la casierie și căutau să dea o lovitură barosană! Paguba pentru dâșii că șeful de gară dela Craiova s'a nimerit să fie un om cam bănuitor și deștept.

Ori să mai pomenim că la Cluj este bănuită, tot o asemenea cucoană din lumea înaltă, că și-ar fi împușcat bărbatul, ca să scape de el, fiindcă nu putea să ducă, după plan, o viață ușorică și ticăloasă? Cazul ei se cercetează acum și gazetele scriu fel de fel de prepunerii în legătură cu dâșsa. Te înfiori de ce auzi și otești că se întâmplă astăzi.

Bine înțeles, că asemenea răutăți au fost totdeauna între oameni, pretutindeni. Păcatul nu alege coliba de palat, nici surtucul sdrențoz din mătasă. Satana intră, se vâra, ori unde găsește suflete lacome și inimi negre. Dar totuș, lumea așa zisă modernă, de astăzi, par'că prea începe să se deoache. Răutatea prea ne împânzește și ne întuneacă viața. Iar leacul nu poate să fie decât tot în jurul bisericilor și al altarelor. Ne trebuie o viață mai după evanghelie, mai după îndemnul credinței creștinești. Ne trebuie o altă creștere a tineretului, merit să trăiască mai pe ușor, prin școlire și învățatură.

Un profesor oarecare din capitală se turbura rău mai dăunăzi, că de ce ministerul școalelor obligă pe elevi să meargă duminicile și în sărbători la biserică, conduși frumos de dascălii lor. Și spunea că asta-i curată barbarie. În acest timp copiii ar face mai bine să se plimbe la aer curat, să facă sport, să vadă muzee, teatre, cinematografe. Așa glășuia de curând strășnicul „apostol” necredincios.

Ce rățăoire! Ce decădere!

Să te miri apoi că „domnișorii” creșcuți în ideile de mai sus, sar noaptea prin ferrești din casele părintești și făptuiesc omoruri înspăimântătoare cu gândul de-a jefui, cum s'a întâmplat cu doi ani în urmă cu deputatul Eusebie Popovici, ucis de elevi de școală la București. Ori să te mai miri că se găsesco

alți domnișori, cari pândesc cucoanele bogate prin trenuri și le ucid, aruncându-le prin fereastra, ca să le poată culge paralele?

Asemenea păgânătăți și crime nu ar fi cu putință dacă teama de Dumnezeu ar intra în inima tineretului deodată cu slovele cărții, cu abecedarul, cu fizica, cu chimia și cu toate celelalte cunoștințe cari se predau prin școli. Dacă multele cărți netrebnice și tipărituri ticăloase ar fi controlate de cineva din partea Statului, adunste gramadă și date la cuptor, să ardă. Dacă cinematografele ar fi cenzurate mai cu rigoare și n'ar arăta toate dobitociile născocite de lăcomia fabricanților de filme. Și dacă nici teatrele n'ar utoeza să arate bucăți cari sunt certate cu bunacuvință și cu poruncile moralei creștinești.

Piese rele de teatru și-au făcut cale și spre sate. Am văzut cu ochii noștri o asemenea piesă într'un sat dela Mureș, în care eroul de pe scenă se lauda în auzul copiilor de școală, a fetișcanelor de curând intrate la horă, a mamelor și tătânilor, cum el și-a găsit nevasta cu încă alte două picioare sub țol, înafară de ale ei. Așa era „piesa” de teatru, scrisă de cine știe ce scrib fără Dumnezeu. Iar librăriile vând asemenea grozăvii, spre mai marea stricăciune a satelor.

Insă de „domnișorii” cei criminali ne era vorba mai la deal. De înmulțirea lor trebuie să ne păzim neamul, ca de foc. Și lucrul trebuie să înceapă deacolo, că părinții cari își trimit copiii la școlile din oraș, bine trebuie să chibzuiască unde intră cu odraslele lor și pe mâinile cui le încred sufletele și viitorul. Unde se aude că dascălii și profesorii nu știu ce-i fumul de tămăie și dragostea de casa lui Dumnezeu, de-acolo să-și depărteze copiii ca de năpraznă. De omul care nu se teme de Dumnezeu să te temi, ca de cel Necurat.

Iar Necuratul și faptele lui, răutățile celea înfiorătoare cari sporesc zi de zi, nu se pot alunga decât cu sfânta cruce și cu viață creștinească adevărată pretutindeni. Aceasta s'o dorim, aceasta s'o înfăptuim.

S'a urcat prețul grăului. Cerealele noastre sunt, în ultimul timp, foarte căutate. La grâu mai ales s'a observat spre sfârșitul săptămânii trecute o urcare de preț simțitoare, aproape cinci mil Lei la vagon.



## Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminica a XXX. după Rusalii sau a XIII. după Înălțarea sfintei Cruci. Luca 18, 18-27.

Evanghelia aceasta s'a mai cetit o dată anul acesta, și anume în Duminica XII. după Rusalii, cu deosebirea că aceea a fost scrisă de sfântul Mateiu, pe când aceasta este scrisă de sfântul Luca.

18. *In vremea aceea un domn oarecarele s'a apropiat către Isus, ispitindu-l pe el și sicând: „Învățătorule bune, ce voiu face ca să moștenesc viața de veci?”*

Acest domn îl numește pe Isus bun, pentru că multe a auzit despre dânsul. Nici prin gând nu-i trece însă, că Isus acesta este chiar Dumnezeu adevărat.

19. *Iară Isus a sis lui: „Pentru ce mă sici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.”*  
20. *Poruncile lui le știi! Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mamă-ta.”*

Isus așadar îl muștră puțin pe Domnul acela și-i dă de știre, că nime în lume nu poate fi numit bun, afară de însuși Dumnezeu. Nu se mărturisește însă înaintea lui drept Dumnezeu, ci îl lasă să creadă ce vrea, dar nici nu se lapadă de numirea și însușirea de a fi bun. Îi răspunde în schimb la întrebare, înșirându-i poruncile, pe cari le știm și noi din legea lui Moisi.

21. *Iară el a sis: „Toate acestea le-am pășit din tinerețele mele.”*

Frumos răspuns! Auzindu-le acestea, parecă ne vine și nouă să ne punem întrebarea aceasta, dar mi-se pare că puțin am putea răspunde asemenea celui domn din evanghelia.

22. *Iară Isus ausind acestea, a sis lui: „Încă una-ți lipsește: toate, câte ai, le vinde și le dă săracilor, și vei avea comoară în ceriu, și vino după mine.”*

Ca și când i-ar fi zis: prin ținerea poruncilor poți ajunge întru împărăția lui Dumnezeu. Dacă însă vrei ca acolo să ajungi la loc mai de frunte, vinde tot ce ai și dă săracilor. În forma aceasta vei avea comoară în ceriu, nu pe pământ. Astfel apoi poți să-mi urmezi mie, făcându-te învățacel de al meu.

23. *Iară el, ausind acestea, s'a întristat, căci era bogat foarte.*

Iată prin urmare, cât de legat era acest domn de comorile pământestii!

24. *Și văzând Isus, că s'a întristat, a sis: „Cât de cu anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei bogați; 25. căci mai lesne este funiei dela corabie să treacă prin urechea acului, decât bogatului să intre întru împărăția lui Dumnezeu.”*

Prin cuvintele acestea Domnul nostru Isus Hristos a voit să arate cât de greu le este bogaților să intre în raiu.

26. *Iară ceice ausise acestea, au sis: „Dară cine se poate mântui? 26. El le-a sis: „Celece nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu.”*

S'au întristat și învățăceii auzind vorba grea a Mântuitorului, s'au întristat și ei, pentru că nici ei nu erau cu totul scăpați încă de poștele lumești. De aceea îi mângăie Mântuitorul, spunându-le, că Dumnezeu toate le poate întoarce spre bine, numai credință să aibă.

\* \*

Care dintre noi poate spune, cu domnul din evanghelia de astăzi, fiind vorba de porun-

cile dumnezeiești: »Toate acestea le-am pășit din tinerețele mele? — Un om atât de omenic, ca cel din evanghelia de astăzi, s'a întristat când i-s'a cerut să-și vândă tot ce are și să le dea săracilor, d'apoi noi, ce am face, când ni-s'ar cere așa ceva? — Oricât de grea ar fi intrarea păcătoșilor întru împărăția cerurilor, să nu uităm cuvintele Mântuitorului din evanghelia de astăzi: »Celece nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu.»

Părintele Iuliu

## Pentru ceice-și schimbă religia

S'au plâns mai mulți inși Ministerului de Interne că ofițerii de stare civilă (primarii la orașe și notarii la sate) nu prea vreau să stea de vorbă cu ceice merg la ei și le spun că vreau să-și schimbă religia. De aceea dl. Ministru de Interne a dat poruncă aspră, cu ordinul Nr. 12542—1935 A. din 12 Octombrie, ca toți acei ofițerii de stare civilă cari n'ar voi să ia la cunoștință trecerile dela un cult (religiune) la altul, să fie aspru pedepsiți.

Tot în baza acestui ordin, le este cu de-săvârșire interzis (oprit) să ceară taxe sau acte (hârtii, documente, dovezi) de cari nu este nici o lipsă pentru aceia cari doresc să-și schimbă cultul. Dacă aceia cari doresc să-și schimbă cultul, ar cere orice lămuriri dela ofițerii stării civile, ei sunt datori să le dea.

Mai este apoi un punct foarte însemnat aici, pe care trebuie să-l ținem neapărat seama: Ceice își schimbă cultul, sunt datori să plătească „toate sarcinile materiale impuse de statutele și angajamentele (toameli, făgăduințe) luate față de cultul părăsit, până la sfârșitul anului în care s'a făcut trecerea”. Aceste plăți sunt de altfel pomenite și înșirate și în articolul 47 din legea pentru regimul general al cultelor. Această obligație trebuie să o îndeplinească ceice trec dela un cult la altul nu înainte, ci în măsură și la termenele stabilite pentru toți membrii cultului părăsit.

Acest ordin ministerial e bine să-l ținem mai ales oamenii aceia nestatornici în credință, cari, pentru cea mai mică neplăcere avută cu preotul, sunt gata să treacă dela un cult la altul, mai iute decât își schimbă haina. E bine

## Foița „UNIRII POPORULUI”

In jurul minunilor de cari se vorbește mereu

### Dovezile de lipsă

Pentru a putea numi un loc sfânt, sau a spune despre cineva că are o viață sfântă, sunt de lipsă dovezile. Ar fi și copilăresc și primejdios, să ne prea grăbim a numi pe cineva sfânt, sau a crede în sfîntenia unui loc. În chipul acesta înșelăciunile cele mai mari și eu urmări primejdioase, nu pot fi înălturate.

De aceea biserică nu grăbește niciodată să declare pe cineva sfânt.

Trec zeci, și chiar sute de ani, până e pus cineva în cinstirea sfinților. Trebuie să se dovedească cu mărturii de cea mai mare bună credință, că în jurul sfântului, în viață fiind sau după moarte, s'au făcut minuni.

Minunile sunt singurele dovezi despre sfîntenia unui loc sau a unui om. Pentru că numai prin ele, cel ce le-a făcut, se dovedește a fi avut daruri deosebite dela Dumnezeu pentru viața lui frumoasă, și pentru binele credincioșilor.

Faptele minunate trebuie dovedite prin martori de bună credință. Trebuie să fie cel

puțin doi sau trei, care să afirme un lucru. De pildă: Când Domnul Hristos a vindeat pe orbul din naștere, fariseii l-au întrebat întâi pe orb dacă-i adevărat, apoi au chemat și pe părintii lui și i-au ascultat.

Dacă la Lourdes în Franța, unde e un vestit izvor făcător de minuni, se face o vindecare minunată, trebuie să fie martori cari să spună sub jurământ, că au cunoscut pe bolnavi înainte; că au știut că nu s'au putut vindeca ori la câți doctori au fost duși; că i-au văzut sănătoși. Mai e de lipsă ea, o comisie de doctori să viziteze pe cel vindecat, să declare sub jurământ să nu-s mai bolnavi. De obicei se caută doctori cari l-au cunoscut pe bolnav și l-au tratat și înainte de vindecare.

Acestea sunt probele adevărate ale minunilor, iar nu vorbele spuse în vânt: am auzit dela cutare, și acesta de la al treilea, și tot așa până la al sutălea.

Boala vindecată în chip minunat, trebuie să fie boală adevărată, iar nu numai boală închipuită. De aceea la constatarea unei minuni, trebuie să spună și doctorul care a văzut pe bolnav înainte de vindecare.

Deci nu-i destul să auzi pe oameni spunând: cine Dan a fost la locul sfânt. Era mut și acum vorbește. Sau altele la fel.

Minunile, cari sunt semnele sfînteniei unui om sau unui loc, trebuie să fie dese dovedite cu mărturii serioase.

## Arătări ale Preacuratei și ale Sfinților

Am arătat în articolele trecute că pe Dumnezeu așa cum este El, nime nu l-a putut vedea, nici cu ochii trupului, nici cu ochii sufletului. Am văzut că Dumnezeu s'a arătat numai prin simboale: rug aprins, limbi de foc, porumb. El grățește oamenilor de cele mai multe ori prin îngeri, cărora le dă putere să poată fi văzuți cu ochii trupului, deși sunt duhuri.

Toți proorocii și scriitorii cărților sfinte au fost luminați de duhul sfânt, a treia persoană dumnezească, dar nici pe Duhul nu l-a văzut nime așa cum este.

Fața a doua dumnezească, Fiul s'a făcut om, și a fost văzut în lume ca om adevărat. Pe Dumnezeu cel adevărat din El, nime nu l-a putut vedea, numai înțelege prin faptele sale, din minunile ce le-a făcut. Am mai văzut că Mântuitorul, și după ce s'a înălțat la cer s'a arătat multora, tot întrupat cum a fost și pe pământ.

El a înviat cu trup preamărit: a intrat în casă fiind ușile închiuse, unde erau apostolii adunați de frica Iidovilor. Și totuși nu a fost o nălucă. El le-a zis apostolilor: »Eu sunt, Pipăiți-mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, pe cum mă vedeți pe mine având.» Cu acest trup preamărit El s'a mai arătat multor sfinți.

Tot așa avem dovezi din viețile sfinților, dela începutul creștinătății până în zilele no-

să-l știe însă și oamenii aceia de omenie cari trec, dela un cult la altul, din surată convingere și în credința că fac un lucru plăcut lui Dumnezeu.

## Praznic religios

În ziua de 27 Oct. s'au sfințit în comuna Creaca două cruci, ridicate din obolul credincioșilor din loc, cărturari și țărani. Ziua sfințirii crucilor a fost adevărată zi de sărbătoare. Au alergat la praznicul fraților din Creaca aproape două mii de credincioși din comunele învecinate.

Sf. liturghie, însoțită de o pătrunzătoare predică despre *milostenie*, a păr. G. Trenca, a fost slujită în aer liber, la un altar frumos împodobit, ca să poată fi ascultată de toți credincioșii. Au slujit, pe lângă păr. Trenca din Lupoasa, păr. Ioan Cioban din Prodănești, Ștefan Török din Brabi, și preotul local V. Radu. La sfințirea crucii a vorbit păr. V. Radu, făcând un lămurit istoric al crucii, semnul învingerilor.

Bucuria sfințirii celor două cruci a fost mărită prin jertfa unei fiice a acestei comune. E vorba de tânăra Maria Nemeș, orfană de părinți, plecată din comună de 12 ani ca să-și câștige pâinea cea de toate zilele în Capitala țării. Această orfană, care a purtat și poartă și printre streini învățăturile primite în vremea copilăriei de pe amvonul bisericii din comuna sa, sosind astăvară acasă și văzând cât de vechi și de rupte sunt ornatele preoțești, a promis că ajunsă înapoi la București va cumpăra din cruțăriele ei un rând de ornate noi. Ceeace a și făcut. Ajunsă la București, s'a dus la preotul unit de acolo, la păr, protopop Dr. Vasile Aftenie, cărui i-a dat bani ca să cumpere ornatele. Sf. Sa le-a cumpărat și le-a trimis preotului local care le-a îmbrăcat prima oră la sfințirea celor două cruci.

Fetei Maria Nemeș, pentru darul făcut, biserica unită din Creaca îi mulțumește și pe această cale, rugând pe Dumnezeu să-i răsplătească înalt.



## S'a deschis parlamentul

Vorbirea M. Sale Regelui Carol — Ce legi vor fi votate — Noul președinți al Camerei și Senatului

Vinerea trecută, 15 l. c., s'a deschis Parlamentul. Inceputul sesiunii parlamentare s'a făcut cu toată pompa obișnuită. Senatorii și deputații îmbrăcați în haine alese, purtând decorații. Străzile dela Palatul Regal până în dealul Patriarhiei sunt frumos împodobite și străjuite cu militari în uniforme strălucitoare, comisari cari din fluierul mic dau ordine scurte sergenților împănați cu coifuri.

Printre rândurile acestora trece maiestos trăsura regală, din care M. S. Regele Carol răspunde salutului civililor, săbiilor ofițerești ce scilpeso în aer și salutului de stan de piatră al sergenților.

La ora 12 precis directorul Camerei Deputaților anunță sosirea M. Sale Regelui, care în aceeași clipă intră în sală. Senatorii și deputații, în picioare, aclamă îndelung pe Suveran.

Maiestatea Sa ține apoi o vorbire (mesaj) care cuprinde, în mic, programul de lucru al sesiunii parlamentare ce începe. Din cuvintele regale, spicim următoarele:

\* \* \*

Sunt fericit a Mă găsi iarăși în mijlocul reprezentanților Țării, întruniți azi

În a treia sesiune ordinară a legislaturii actuale ale Corpurilor Legiuitoare.

Asigurarea unui regim de stabilitate și continuitate constituie condițiunea fundamentală a oricărei opere de refacere și de consolidare. În aplicarea principiilor care stau în baza unui asemenea regim de guvernare, vom găsi sprijinul de temelie pe care îl reclamăm atât întreaga desfășurare a vieții naționale, cât și acțiunea de fiecare zi pentru soluționarea problemelor de interes obștesc.

### Trecând peste greutatea

Criza generală continuând să apese asupra tuturor țărilor și să împiedece normalizarea raporturilor economice, România a fost silită să stăpânească greutatea continuu schimbătoare, printr'o politică de continuă adaptare și de apărare, executată cu eforturi și jefse grele.

Sub protecția acestei politici s'a desfășurat întreaga viață economică și financiară.

Grație măsurilor de apărare și de adaptare, s'a venit în ajutorul celei mai însemnate și mai încercate ramuri de producție din economia noastră națională și s'au putut înregistra și în acest an rezultate mulțumitoare pe tărâmul valorificării cerealelor.

stre, și că Preacurata Fecioară Maria s'a arătat de multe ori și multora, după adormirea sa.

Adevărul acestor arătări nu poate fi tăgăduit. Întrebarea e: cum sunt cu putință?

Noi nu cunoaștem proprietățile trupului preamărit, decât din ce ne spune sf. Pavel: „Samănă-se trup muritor, sculase-va trup nemuritor. Samănă-se trup material, sculase-va trup spiritual...”

Dar iavierea morților cu trupurile, încă nu s'a făcut. Ea va veni la sfârșitul lumii. Cum se arată atunci cu trup P. C. Fecioară și sfinții? Credem că se arată așa ca și îngerii, cari n'au trup. Le dă Dumnezeu putere, să se poată face văzuți de noi.

Dar însăși o astfel de arătare, este ea minune? Minune e, întrucât ținându-se legile firii, nimeni nu poate vedea cu ochii un spirit, și spirite sunt și îngerii și sfinții cari trăiesc numai cu sufletul în rai, până la iavierea trupurilor.

Dar poate fi crezut orice om, care spune c'a văzut un inger, pe P. C. Fecioară sau un sfânt? Vom vedea îndată.

### Deci ce poate fi la Maglavit?

După cele arătate în cele douăsprezece articole de mai înainte, la Maglavit poate fi un lucru din cele de mai la vale:

1. Presupunem pe Petrashe Lupu de bună credință. El a avut o vedenie. I-s'a arătat un moș.

Dar despre arătarea aceasta ce se poate crede?

Se poate crede: sau că a fost numai o închipuire a minții lui, așa cum au arătări în vis toți oamenii, sau cum văd vedenii ei cu febră mare, în boale grele. Arătări pe cari cei din jur nici nu le văd, nici nu le aud grăind. Sau se poate crede, că arătarea a fost adevărată, adică ciobanul, fiind în toate mințile, și fără să fie bolnav, nici în vis, ci treaz, — a văzut într'adevăr chipul unui moș.

Astfel de arătări sunt cu putință?

Sunt, și fără a însemna prin prezența lor o minune. Dumnezeu dă putere îngerilor săi, să se arate uneori oamenilor în forma ca să poată fi văzuți cu ochii trupului. Așa s'au arătat, sub înfățișare omenească, îngerii lui Avram, lui sfântul Zaharia, când i-a vestit nașterea sf. Ioan Botezătorul. Apoi tot inger — Arhanghelul Gavril — s'a arătat P. C. Fecioare, vestindu-i nașterea Mântuitorului.

Dacă arătarea lui Petrashe Lupu a fost numai o închipuire a unei minți bolnave, — nu poate fi vorba de nici o minune la Maglavit.

Dacă vedenia a fost în realitate, această arătare nu constituie nici o minune. A putut să fie un inger ce a luat forma unui bătrân. Minunea ar putea să urmeze numai de-acum înainte: Dacă Dumnezeu, pentru binele oamenilor, ar întări cu minuni adevărate, că arătarea s'a făcut lui Petrashe Lupu cu scopul ca să contribuie la îndreptarea oamenilor.

2. Al doilea. Unii spun, că s'au făcut vindecări minunate la Maglavit.

Lucrul acesta, de cea mai mare însemnătate pentru sfințirea locului sau a omului, trebuie dovedit.

Până acuma nu știm să se fi dovedit, cum trebuie, o vindecare minunată. „Celui ce are credință, toate-i sunt cu putință” zice sf. Scriptură. Iar Mântuitorul: „Dacă ai avea credință cât un grâu de muștar, ai zice muntelui să se mute, și s'ar muta”.

Sunt boli închipuite, cari se vindecă totdeauna prin credință tare, că nu le mai ai. Sunt boli nervoase, cari deasemenea se vindecă pe cale naturală, dacă crezi că te vindeci. Vindecarea acestora însă nu e o minune.

Ca unui schiop să-i crească piciorul; un olog să umble, un orb să vadă, un surd să audă, un mort să învieze, — aici e de lipsă minune adevărată.

Dar atunci trebuie să cercetăm, dacă cel vindecat a fost în adevăr orb, surd, schiop, mort.

3. Pentru a constata minunea adevărată, se cere timp. La repezeală nu se poate. Deci o alergare și imbulzire nabucască într'un loc, unde încă nu se poate ști dacă se fac ori ba minuni, nu poate fi decât un lucru primejdios.

4. Învățătura? Să așteptăm! Dumnezeu poate face minuni ori unde și prin cine vrea, numai să fim noi vrednici. De crezut tare în El, putem crede și acasă. Nu trebuie să ne luăm pe drumuri depărtate.

(Stărgiț)



De asemenea, putem privi cu satisfacție eforturile de adaptare făcute pe tărâmul bugetar, constatând azi, că executarea bugetului în curs se dezvoltă în condițiuni normale, cu acoperirea permanentă a tuturor cheltuielilor prevăzute și cu realizarea integrală a bugetului special al apărării naționale. Pe de altă parte lichidarea tuturor datoriilor Statului, săvârșită prin împrumutul intern, constituie ultimul act pentru statornicirea ordinii în administrarea finanțelor publice.

Nu mai puțin trebuie să ne mulțumim acțiunea de refacere a drumurilor, precum și executarea programului de investiții cu caracter social, sanitar, cultural și gospodăresc, care, deși mărginite de un buget de comprimare, s'au realizat peste toate prevederile.

Aceste constatări îmbucurătoare ne îndreptățesc să privim viitorul cu încredere, dar ne obligă, în același timp, să însuflăm întregii țări credința că greutățile ce ne mai stau în cale nu pot fi stăpânite decât numai prin muncă încordată, prin disciplină severă și printr-o continuă și adâncă înțelegere a marilor îndatoriri pe care situația de azi le impune tuturor.

#### Ca legi vor fi votate

Urmărind cu tărie aplicarea principiilor enunțate la începutul acestei legiferări și care reclamă o acțiune de legiferare redusă, dar o acțiune de gospodărie intensă — și în această sesiune, Guvernul Meu nu va prezenta decât proiectele de legi legate de problemele a căror soluționare se impune fără întârziere.

În afară de proiectele de legi care sunt deja supuse aprobării Corpurilor Legiuitoare și de proiectele de legi pentru unificarea legislației noastre veți avea a examina o serie de proiecte menite să rezolve atari probleme.

Proiectul de lege pentru organizarea Consiliului Superior Economic, proiectul de lege pentru organizarea și încurajarea agriculturii, proiectul de lege pentru apărarea viticulturii, proiectul de lege pentru modificarea legii minelor și proiectul de lege pentru organizarea economiei noastre naționale.

Proiectul de lege pentru răspunderea ministerială și proiectul de lege pentru accelerarea judecării unor anumite delictes sunt menite să întărească ordinea legală în administrarea autorității și ordinea morală în administrarea gestiunilor publice.

De asemenea, Guvernul Meu va supune un proiect de lege pentru organizarea Presei.

#### Grija armatei

Armata trebuie să rămână pe primul plan al preocupărilor Domniilor-Voastre. Satisfacerea integrală a nevoilor oștirii este porunca cea mai mare a ceasului de față. Mari și însemnate progrese au fost realizate în ultimul timp pentru această satisfacere și pentru organizarea industriilor naționale de război. Dar situația generală cere noi eforturi și noi jertfe. Guvernul Meu va supune o serie de măsuri menite să asigure resursele necesare unei mai rapide înzestrări a armatei și sunt încredințat că pentru înfăptuirea cât mai grabnică acestei opere se vor asocia, într-o patriotică solidaritate, conștiințele tuturor Românilor.

#### De peste hotare

Situațiunea internațională este serioasă. Anul care aproape s'a scurs, deși început sub semnul îmbucurător al Acordurilor dela Roma, care apropie două țări prietene nouă, Franța și Italia, deși rodnic în realizări în domeniul securității colective, a fost sortit să vadă, înainte de sfârșitul lui, izbucnirea unui război, care dus pe teritoriul unui alt Continent, are totuși o adâncă înrăurire asupra situațiunii politice europene.

România, ca slujitoare credincioasă a Pactului Societății Națiunilor, a aplicat dispozițiunile lui, înfruntând greutatea acestei sarcini dureroase, cu nădejdea că o pace dreaptă va putea fi curând restabilită.

În așteptare, o veghe continuă este necesară pentru ca păstrarea păcii europene să fie asigurată și pentru ca interesele noastre naționale să nu fie cu nimic atinse.

Mai mult ca oricând se impune în acest scop respectarea tratatelor de pace, fidelitate către alianțele noastre, prietenie cu toate Statele fără deosebire, întărirea raporturilor noastre de bună vecinătate și cooperarea noastră la opera de securitate colectivă, în cadrul și cu respectul Pactului Societății Națiunilor.

Dar mai presus de toate, ceea ce poate asigura poporului român trăinicia ființei de Stat, este încrederea în noi înșine și în Destinul acestui Neam, cari ca să se împlinească, cer ca fiecare din noi să se supună la cele trei porunci ale vremurilor grele ce trăim: prevedere, întărire, unire.

În împrejurările de astăzi și în fața gravelor probleme care își așteaptă deslegarea, trebuie să desarmeze toate patimile și să înceteze toate luptele interne și fiecare bun Român trebuie să-și ridice puterea de jertfă la înălțimea îndatoririlor dictate de chemarea zilelor pe care le trăim.

*Din înfrățirea tuturor sufletelor, din unirea tuturor voioșilor s'a făcut forța morală, care în ceasurile de răscruce a dat poporului nostru marile sale biruinți. Să fim vrednici de pildele înaltașilor noștri și să ne aducem aminte de jertfele lor.*

Încredințat că sunteți cu toții pătrunși de aceste simțăminte. Eu vă urez spor la muncă și rog pe Cel Atotputernic să binecuvinteze lucrările Domniilor-Voastre.

Eu declar deschisă Sesiunea Ordinară a Corpurilor Legiuitoare.

\* \* \*

Atât Senatul cât și Camera au ținut numai două ședințe. Oea de deschidere și una în oari s'au ales birourile. Au luat apoi vacanță până luni, în 25 l. c. când va începe discuția la Mesaj. Președintele al Senatului a fost ales d. C. Dimitriu, fost ministru, iar al Camerei d. N. N. Săveanu, care a ocupat această demnitate și în sesiunea trecută.

**Strivit între două locomotive.** Muncitorul cefierist Baciu Vasile, cu serviciul în gara Cluj, a fost prins săptămâna trecută între două locomotive cari manevrau pe linie. Oasele trupului i-au trosnit puternic sub greutatea fierului. Cu trupul zdrobit a fost dus imediat la clinică. Medicii au ținut stat și au hotărât să-l opereze. S'a stins încă înainte de operație, răpus de sângele prea mult scurs și de oasele zdrobite.

#### Onii Vaida și Goga vor lupta împreună în Parlament

S'a făcut în timpul din urmă încercări de unire între partidul național-creștin al dlor Cuza și Goga, și »Frontul românesc» al dlui Al. Vaida. Încercările n'au dus la rezultatul dorit. Partidele nu s'au unit dar o înfrățire totuși s'a stabilit între ele.

Acum la deschiderea Parlamentului, aceste două partide s'au legat să lupte împreună în timpul activității parlamentare. E interesant însă că aceste două partide nu se războiesc cu guvernul, care le face, dupăcum se spune, ochi dulci, ci cu naționali-țărăniștii, cari, după semne, nu-i prea bagă în seamă.

#### Prin munții Abisiniei vuetul morții crește mereu

Italianii înaintează mereu, ocupând pas cu pas pământul Negusului. În curând vor începe iarăși ploile. Până atunci vreau să ocupe neapărat o parte a țării, ca să facă legătura între frontul de nord și cel de sud.

Pentruca să-și ajungă scopul au început pregătiri. Au cumpărat mai nou dela Arabi 18 mii de cămile, plătind de cap 18 lire sterline, în total 324 mii lire. Zilnic se trimet apoi spre Africa vapoare încărcate cu benzină și petrol.

Deocamdată băntuie în părțile abisiniene o căldură cumplită. Soldații italieni au de luptat cu arșița, care urcă uneori până la 60 de grade, cu dușmanul și cu terenul, pentru ei necunoscut.

Tot pentru o înaintare mai grabnică a fost înlocuit comandantul de până acum al trupelor italiene din Africa. Locul generalului De Bono, care a fost făcut mareșal și chemat în țară, va fi luat de mareșalul Badoglio. Noul comandant e așteptat să sosească zilele acestea, cu vaporul. Cu acelaș vapor va pleca în țară mareșalul De Bono.

Schimbarea s'a făcut, după cum am spus, pentru motivul că fostul general lucra prea încet. Drumul făcut de italieni până acum e de multe ori mai mic decât drumul ce-l mai au de făcut până în inima țării.

Odată cu noul comandant a plecat spre Africa un bătrân de 74 ani, numit Tassinari, care și-a mai servit patria atâtădată, în împrejurări grele, și 122 ofițeri de rezervă cari au renunțat la grad, spunând că vreau mai bine să lupte alături de soldații din prima linie, cot la cot cu ei.

În ultima zi a săptămânii trecute abisiniienii au încercat de pe vârful unui munte să întoarcă înapoi o aripă a armatei italiene. După o luptă sângeroasă în apropierea localității Asbi, trupele prințului Kassa au fost înfrânte, lăsând pe câmpul de luptă 55 de morți și câteva sute de răniți. Italianii încă au suferit aici pierderi numeroase.

Lupta dela Asbi, este, dela începutul războiului, cea mai grea. Ea a ținut 24 de ore și a fost primul semn sigur că abisiniienii pregătesc în spre mijlocul țării o apărare temeinică. În armata italiană au luptat la Asbi mulți Danakili, soldați din partea locului, aproape sălbatici, cari au năvălit orbște asupra dușmanului, urlând și vânturându-și săbiile lungi. Mitralierele

abisiniene trăgeau în plin, în grupuri și soldații italieni au avut mult de lucru cu ei până i-a făcut să se astâmpere și să se împrăștie ca gloanțele abisiniene să nu-i mai găsească în grupuri.

Negusul a trimis mai nou o armată de 40 mii soldați, instruiți și echipați cu armele cele mai moderne sosite din Europa.

Spre sfârșitul lunii Decembrie, dacă nu se va ajunge până atunci la o împăcare pașnică, se așteaptă o bătălie mare, care să fie hotărâtoare.

## Societatea Națiunilor în fața războiului din Africa

La începutul săptămânii acesteia au intrat în vigoare măsurile luate de Societatea Națiunilor împotriva Italiei. Statele cari au iscălit la acele măsuri, au oprit să mai intre între granițele lor anumite mărfuri italiene, oprind în același timp plecarea din țară de mărfuri pentru Italia.

Mussolini a început să ia măsuri de apărare. Se cunosc puține dintre ele. Astfel, cetățenii n'au voie să mânânce carne decât în anumite zile. Tot astfel cafea și unt. Funcționarii vor lucra peste zi numai până e lumină. Oât ce se întunecă se încheie lucrul pentruca să nu se facă cheltueli cu plățirea luminii electrice.

După cât arată semnele, Italia nu se va opri locului nici după măsurile luate. Un ministru a declarat mai nou că se va opri peste o jumătate de an, când vor fi ocupat întreagă Abisinia.

## Se mișcă popoarele

Partidul naționalist egiptean în luptă cu Anglia

Cu mii de ani înainte de nașterea Mântuitorului, Egiptul era o țară înfloritoare, cu o civilizație care i-a dăruit un loc nepieritor în istoria lumii. Astăzi nici libertate n'are deplină. E sub tutela Angliei, care se amestecă în toate afacerile țării.

Este însă un partid naționalist care nu se împacă nici de cât cu Englezii. Acest partid, sub comanda unui oarecare Nahaș Pașa, a ținut săptămâna trecută adunări mari la Cairo (capitala țării) și alte orașe, la cari au participat zeci de mii de cetățeni. S'au ținut vorbiri înflăcărâte, îndreptate împotriva Angliei care se amestecă în afacerile țării.

Adunările s'au schimbat, la Cairo și Tintah, în adevărate revoluții. Mulțimea a aruncat cu pietre în ferestrele consulatului englez. Poliția a intervenit, încercând să împrăștie grupurile de cetățeni. Incăierarea a devenit atunci mai mare, trăgându-se chiar și focuri de arme. Zece cetățeni au rămas morți și 150 răniți.

Dintr'un oraș de provincie au plecat spre capitala țării 1500 de cetățeni, înarmați cu bastoane și crengi de copaci. Pe drum au fost împrăștiați de poliție.

Guvernul, care e bine cu Englezii, a luat toate măsurile să înăbușe mișcarea. Universitățile au fost închise pentruca mișcarea a pornit mai întâi între studenți. Londra a rămas tare supărată când a primit aceste știri, mai ales pentruca se pare că mișcarea a fost provocată de propaganda Italiei.

## Consfătuire economică la Blaj

În vederea congresului economic ce se va ține la Cluj, în ziua de 28 crt., a avut loc la Blaj sâmbătă, în 16 l. c., o consfătuire. Adunarea a avut loc în sala băncii „Patria” din Blaj, prezidată fiind de Il. Sa Dr. Victor Macavel, vicar capitular. Au mai luat parte Il. D. Iacob Popa, Il. D. Dr. I. Bălan, Rev. D. Șt. Roșianu, d. Ștefan Pop, directorul liceului de băieți, d. Iuliu Mațor, directorul Șc. com. sup. de băieți, d. V. Muntean, directorul băncii „Patria”, profesorii școlii comerciale, comercianți și elevii ultimelor două clase dela comerț. Il. Sa Dr. Victor Macavel, deschizând ședința, arată greul împas la care au ajuns băncile din Ardeal, cari sufăr de lipsa de credit. Trebuie să se ceară ajutorul statului pentru salvarea lor.

Pentru o mai amănunțită dare de seamă asupra situației băncilor din Ardeal, roagă pe Dl. Ilie Olteanu, secretarul „Solidarității” să dea informațiunile ce le va crede de cuviință.

Luând cuvântul Dl. Olteanu, arată situația grea în care se găsește Ardealul din lipsa de credit, a capitalului necesar vieții ce se desfășoară astăzi cu stăta greutate. Trecând la legea conversiunii spune că pagubele suferite de bănci sunt foarte mari.

Din suma de 7 miliarde 650 milioane, care s'a dat Băncii Naționale, pentru încuviințarea creditului din țară, s'au folosit până acum 4 miliarde 540 milioane lei. Pentru Ardeal din această sumă s'a folosit abia 10 %, deci o sumă foarte mică.

Pentru aceasta băncile din Ardeal cer un împrumut de 1 miliard 500 milioane din acel fond, pe timp de 17 ani și fără dobândă. Bani ce ar urma să se dea cu împrumut țărănilor cu 5 %.

Arată pierderile suferite de biserică, școlii orfanale și soc. de binefacere, cari având fondurile lor depuse la aceste bănci, astăzi se văd greu păgubite. Pentru restituirea lor se va cere statului o jertfă de 150 milioane lei.

În continuare Dl. Olteanu, roagă On. public, să participe într'un număr cât mai mare la congresul economic dela Cluj, Il. Sa Dr. V. Macavelu, mulțumind Dl. Ilie Olteanu de frumoasa dare de seamă, îl asigură că Blajul va participa într'un mod impunător, mulțumind în același timp și celor prezenți la ședință.

## Scrisoare din Șercaia

### Sinod vicarial.

Preoțimea română unită din vicariatul Făgărașului, și-a ținut obișnuitul sinod de toamnă, sub prezidiul Rev. Domn Moise Brumboiu, vicar. La orele 9 s'a servit o liturgie în biserică „Brănevoezanu”, pentru preoții repausați în semestrul prim 1935. La orele 10 s'a deschis sinodul prin vorbirea Păr. Vicar, care a pus în vedere preoților să-și facă datoria cu zel și abnegație în școală, cu oazia catehezii.

Preotul Nicolae Comșa, din Porumbacul de sus a vorbit despre virtuțile, cari au legătură cu porunca primă dumnezeiască, iar preotul Gheorghe Raita a arătat păcatele, cari se operează prin prima poruncă dumnezeiască.

În anul 1936 se vor ține misiuni populare în parohiile: Șercaia, Vad, Dridif și Porumbacul de jos. S'a decis să se înființeze sub-centre ale asociației „Agru” în fiecare parohie, iar preoții s'au obligat a sprijini ziarul „Unirea Poporului” din Blaj abonând ziarul, câștigând pentru anul 1936 încă cel puțin 5 abonanți noi și au fost îndemnați a abona și revista pedagogică „Învățământul Primar” din Făgăraș, fiind

îndemnați deasemenen să se înscrie ca membri ai „Casei Naționale” din Făgăraș. Preoții apoi s'au spovedit cu toții, iar masa au luat-o la restaurantul „Mexico”, după care au plecat la casele lor.

### Școlare.

În comuna vecină Părău, județul Făgăraș s'a pus cu solemnitate piatra fundamentală la noul local de școală primară de stat, pe un teren din centrul comunei. Au asistat la această solemnitate d. prefect al județului Dr. Ioan Bărsan, intelectualii comunei, precum și o mulțime de cărturari din satele din jur. La ora 3 d. m. s'a servit un serviciu religios, precum și stîntirea apei, de către preotul local Corneliu Pop, care a vorbit apoi despre menirea sublimă ce a avut-o în era trecută școala confesională.

După aceea a vorbit d. Dr. Serafim Oana, avocat în Șercaia, un fiu al acestei comune, care a stăruit mult, ca să se zidească acest edificiu școlar, tosmal cum a stăruit mult de s'a clădit casa culturală, tot în anul acesta. Dănsul a îndat acțiunea sâtenilor, cari nu pregătă a lucra cu mâinile și cu carele, pentruca să se termine aceste focare de cultură națională.

Dl. inv. Ioan Pridon, a vorbit despre rolul învățătorului în viața socială și culturală a satelor. — Dl. prefect Dr. Ioan Bărsan a amintit despre jertfele sutelor de mii de soldați români și despre muceniții români din Ardeal, din jertfele cărora s'a împlăcut această țară și sâtenii să fie recunoscători acestora, că azi învăță numai românește în școlile lor. Li îndeamnă pe sâteni a fi cetățeni conștii de menirea lor și să contribuie totdeauna cu drag pentru instituțiile culturale din comuna lor, fiind mândrii că în zilele acestea se va pune sub coperta casa culturală, a cărei clădire a început în primăvară. Toți cei prezenți s'au prins apoi în horă, iar după aceea, în casa primarului Ionim Oana, s'a servit o mică gustare.

Valeriu Crișan

## Gânduri de toamnă

Suntem în plină toamnă. Ultimile frunze ale arborilor, șagălbenite de valurile vremii, se mai țin, înfruntând vântul năpraznic ce vrea să le răpuie fără milă. Câteva zile însă și vor cădea și ele înviașe de natura năstrușnică și vor fi îngropate în morminte.

E o veche istorioară, un vechiu fir, care se toarce din enierul vremii. Toate câte a lăsat Domnul, se scurg în măsura timpului: zilele se duc, ani se perindază și viețile apun.

Fruza se luptă împotriva vântului ca să-și câștige dreptul la viață, pazele își cuprutesc cuiburile împotriva gerului, care din depărtare le amenință, iar micile jigăni se ascund dela lumina toamnei în locuri necunoscut, ca să se ivească din nou la primăvară. Toate acestea le săvârșesc, ca să păstreze viața pe care o au.

Din această istorioară ce se perindază an cu an pe dinaintea ochilor noștri, trebuie să învățăm și noi ceva.

Suntem și noi o frunză, oare trăim după legile firii. Și noi trebuie să ducem o luptă înverșunată pentru a ne menținea viața, ca să nu fim răpuși înainte de vreme. Mai știm că suntem și mai mult decât o frunză: un vâslăș în această lume, pe care îl așteaptă o altă mult mai frumoasă. De aceea, cu o mai mare înverșunare trebuie să luptăm, ca să ne câștigăm dreptul ce ne așteaptă dincolo de mormânt. Momentul este acum. Nici un anotimp nu se

Meră atât timp ca toamna și iarna pe care să-l consacram pentru binele sufletesc.

Lucrez s'a împuținat, scrierile lungi s'au apropiat, iar grijile câștigării unui codru de pâne au fost înlăturate de recolta atât de îmbelșugată pe care Domnul ne-a hărăzit-o cu mână largă. Deci un singur lucru trebuie: să nu lenevim! Cseace am întorsat până acum din pricina oboseții, cu privire la suflet, să reparăm. Să nu uităm că suntem creștini, deci trebuie să trăim creștinește. Acum avem timp să ne rugăm cât mai des și să nu treacă duminicile și sărbătorile fără a merge la biserică.

Tot acum este timpul potrivit ca să ne cultivăm, îmulțind-ne cunoștințele. Scrierile lungi cari vin să nu le mai petrecem în povești și glume fără nici un rost, cari celea mai adesea duc la clevețe, batjocuri și cuvinte nesuvințioase. Cel mai potrivit lucru e ca voi sătenilor să vă abonați la o gazetă tipărită anume pentru voi. Pe lângă gazetă să vă mai cumpărați vreo carte de agricultură, cum e a părintelui Nicolae Pop care se află la „Librăria Seminarială din Blaj”, sau să cereți vreo altă carte de agricultură dela „Camera de Agricultură” din județul nostru. Astfel, având o gazetă bună și cărți de citit, puteți să cunoșteți întâmplările mai de seamă din țară și din străinătate și în același timp să vă îmbogățiți cunoștințele agricole. Unul dintre voi să citească cu glas înalt și împărtășind astfel cunoștințele și celor asătuitori de carte.

Trebuie să știți un lucru, că nu e de ajuns ca să ne mândrim că suntem un popor euminate din fire, într'un grad mai mare ca alte popoare! Acest caracter moștenit, trebuie arătat înfapt. Și când te gândești că pe satele noastre 80% abea știu să-și iscălească numele, atunci ce folos avem de toată euminația noastră?

De aceea suntem datori să luăm cartea în mână și în afară de școală. Căci popoarele cari azi au ajuns la o treaptă înfloritoare din punct de vedere economic ca: Franzezii, Belgienii, Nemții, apoi numai prin carte au ajuns. Deci cartea ne va iacobilita sufletul, ne face isteți, ne va arăta cum să lucrăm pământul și cum să ne organizăm întreaga gospodăria noastră. De aceea să nu pierdeți vremea cu vorbe goale, ci să citiți cărți folositoare, aplicându-le la fapte.

Făcând așa, în această țară atât de mănoasă, ne vom simți fericiți încă înainte de mormânt.

Gh. Surdu

**Teatrul Național din București la Blaj.** Joi, în 15 l. c., seara la ora 9 1/2, artiști, dela Teatrul Național din București au jucat pe scena din sala de gimnastică a liceului de băieți drama „Avram Iancu” de Lucian Blaga. Teatrul Național e în turneu oficial, având cu sine toată înscenarea de care s'a folosit și în capitala țării. Pe scena mică a Blajului însă, n'a putut fi desfășurat tot decorul adus. A fost de față la reprezentație un public numeros sala plină, urmărind desfășurarea dramei „Eroulul Românilor”. Teatrul Național a realizat un succes frumos atât moral cât și material.

**Vântul schimbă marea în uscat.** În toate țările răsăritene a băntuit săptămâna trecută o furtună cumplită. Nu se mai pomeneste să se fi întâmplat lucruri ca acum. Apa Mării Caspice a fost împinsă pe o întindere de doi km. Acolo unde înainte cu o jumătate de zi erau adâncuri de ape, s'a făcut dintr'odată uscat. Șapte mil de pescari, din mijlocul mării, s'au trezit dintr'odată pe pământ. După ce s'au potolit vânturile, apele s'au retras în matca lor.



**Vânătoare regală.** M. Sa Regele e un bun vânător. Când are puțin timp liber, pleacă să se refacă după muncă în mijlocul naturii, prin văi și prin păduri, la vânătoare. Sâmbăta trecută, însoțit de M. Sa Regina Mărioara a Jugoslaviei și de Marele Voevod Mihail, a vânat în împrejurimile Perišului (cu departe de București). În ziua aceea s'au vânat 90 fazani, 76 epuri, 3 vulpi, 1 burzuc și 8 păsări răpitoare. Una dintre vulpi, cu blana foarte frumoasă, a fost împușcată de Marele Voevod Mihail.

**M. Sa Regina Marloara la București.** Săptămâna trecută a sosit în Capitală Regina Marloara a Jugoslaviei însoțită de cei doi fii și de suita curții regale iugoslave. Pe peronul gării l-au eșit într'un timp M. Sa Regele Carol, M. Sa Regina Maria, Marele Voevod Mihail și înalți slojbași dela siguranță și dela poliție. Cât timp stă la noi în țară, M. Sa locuiește la Palatul Cotroceni.

**P. S. Episcop Iuliu Hossu între credincioși.** Duminică, în 10 l. c. P. Sf. Iuliu Episcopul Clujului, a coborât între credincioșii comunei Mesteacă, binecuvântându-le noul lăcaș de închinare. Vestea sosirii Păstorului în mijlocul turmei, a strâns în comună, alături de credincioșii de acolo, alți aproape zece mil de credincioși din Chioar și din părțile Someșului. Credincioșii au întâmpinat sărbătorește pe cel sosit „întru numele Domnului”, în halne de sărbătoare, cu porți triumfale, flori, coruri religioase și cuvântări de bun sosit. La sf. liturgie, după sfințirea lăcașului, Excelența Sa e hirotonit într'un preot pe absolvenții de teologie N. Someșan, L. Racovițan și I. Anghel.

**Liga Națiunilor are palat nou.** Localul unde lucrau până acum membrii Ligii Națiunilor era neîncăpător și nepotrivit. De aceea în decursul acestui an s'a clădit un palat nou, potrivit din toate punctele de vedere. Mutările se fac în luna viitoare. S'au luat de acum măsuri ca actele să fie bine îngrijite în timpul mutărilor, căci un act de acela are valoare pentru toate țările cari sunt membre în Ligă, și, odată pierdut, înseamnă că au pierdut toate statele.

**A început procesul asasinilor dela Marsilia.** În fața Curții cu Jurași din Aix en Provence (Franța), a început luna trecută procesul tovarășilor aceluia cari a omorât, anul trecut la Marsilia, pe Regele Alexandru al Jugoslaviei și pe Louis Barthou, ministrul de externe al Franței. La debateri au parte 120 de gazetari străini, din toată lumea, mai mulți din Jugoslavia. Alături de sala procesului s'au instalat 32 de cabine telefonice cari au legătură directă cu Capitalele lor 32 de țări. Procesul nu va ținea decât câteva zile.

**Când copiii se joacă de-a aprinsale.** Doi copii ai locitorului Iosif Ceteraș din Bălța (J. Mureș) au fost lăsați săptămâna trecută singuri acasă. Neobservași, ei au început să se joace cu chibrite în grajd. Din jocul lor s'a aprins grajdul și casa, cari au ars până în temelii, pricinuind pagube de peste 30 mil Lei. A fost un adevărat noroc că au scăpat și ei cu viață.

**Mașinile cari tipăresc ziarele.** Ziarele cari apar în orașele cele mari scot în fiecare zi sute de mil de exemplare. Inginerii perfecționează mereu mașinările, ca'n timp puțin să scoată cât mai multe exemplare. Cea mai modernă mașinărie din Europa de acest fel, o au acum Suedezii. În fiecare oră ea dă teascurile acelei mașinării 90 mil exemplare de câte 32 pagini sau 120 mil exemplare de câte 24 pagini.

**Și-a pus socrii cu ochii pe foc.** Blăstămăția aceasta s'a întâmplat în comuna Dăbuleni jud. Romanași. Un oarecare Stan Iluță cerea mereu socriilor, să-l dea avere. Și, ca să-l îndemne la aceasta, îi bătea mereu, încât traiul bleșilor bătrâni a ajuns de nesuferit. Acum câteva zile, în urma unei certe, ginerele și-a bătut socrii bine, după aceea l-a băgat cu ochii în jarul dela vatră. La strigătele bătrânilor au sărit vecinii, scăpându-l din mâinile hapsănilor. Amândoi aveau fața, sprâncenele și gâtul părțite de foc. Ginerele fără suflet a fost prins de jandarmi și înalțat parchetului. Acum zace, la răcoare, pe o întindere de patru metri, pentru că era prea flămând după avere.

**Mari manevre americane.** Din lumea cea de peste ape a sosit știri știri că se fac pregătiri întinse pentru manevrele marine cari vor începe în curând. Cu acest prilej, americanii au trimis, să răscolească apele, o sută de vase de războiu și un număr, ținut secret, de submarine. Patru sute de avioane vor lua parte la manevre, făcând sboruri deasupra apelor. Rolul cel mai mare, după cum spune știrea, îl vor avea submarinele. Numai niște manevre pun în mișcare populația unei țări întregi. Ce va fi însă într'un războiu căci se pare că într'acolo mergem.

**Un câine turbat mușcă opt persoane.** În comuna Vijnița (Bucovina) un câine a mușcat săptămâna trecută opt persoane. Câteva zile după întâmplare, câinele dădea semne de turbare. Stăpânul l-a trimis la medicul veterinar ca să constate dacă e bolnav ori nu. Acesta l-a vizitat și a găsit că e turbat. Cele opt persoane au fost trimise imediat la spitalul din Cernăuți. Fiindcă erau săraci, a plătit pentru ei primăria, deoarece boala aceasta trebuie căutată imediat. S'a dat apoi poruncă dela primărie ca toți câinii să fie legași iar cei prinși pe străzi să fie stărpiși.

**S'a scufundat un vapor turc cu 80 de călători.** Vaporul turc „Inebolu” venea săptămâna trecută dela Adane spre Constantinopol. Pe drum a luptat cu o furtună puternică încât apa a pătruns în magazii. Furtuna cea mare și întunerecul nopții au îngreunat mult salvarea călătorilor. Din cei 190 câți erau pe vapor, 80 s'au scufundat împreună cu vaporul la intrarea în portul Smirna. Călătorii 110 au fost scăpați de vapoare sosite în ajutor.

**Isprava alor doi copii.** Duminică trecută se jucau pe linia ferată din marginea comunei copiii Ioan Pipoș de 15 ani și Ioan Petovai de 12 ani din com. Coștin (Maramureș). Aruncau cu pietrii în vale, se ascundeau sub poduri și încercau să vadă care merge mai mult pe șină fără să cadă. În timpul jocului sosește un tren dinspre Satu Mare. Copiii le-a trecut un gând drăcesc prin cap. Au luat un bolovan și l-au așezat pe șină. S'au ascuns apoi într'un stuț să vadă ce se va întâmpla. Mecanicul trenului a observat bolovanul și a frânat din timp. Frâna prea puternică, deodată, a răsturnat locomotiva. Au fost scăpați totuși vagoanele, înlăturându-se o mare nenorocire. Micul răufăcător a fost prinși și odată cu ei au fost luași la răspun-



dere și părtași, cari în loc să îngrijească de creșterea lor, îi lasă de capul lor, să facă răutăți.

**A murit jucând.** În comuna Valea-Chioarului din jud. Satumare, la o petrecere cu joc, tânărul Ioan Costin, fiind mare jucător și bălat chipeș, odată intrat la dans, a mânăto într'una, cu toate fetele pe rând, de după amiază până spre miez de noapte, fără încetare. Când era danțul mai în tolu, aprigul flăcău a căzut ca fulgerat la pământ și a început să înălbească din ochi. Oprindu-se jocul, a sărit toată lumea îngrozită să-i dea ajutor. Însă zadarnice au fost toate. În câteva clipe Ioan Costin a murit. Doctorul, care l-a văzut mai târziu, a declarat că flăcăul a murit de inimă. Jocul prea mult l-a stricat inima și l-a pus capul.

**Deuăzeci mil de cămile au fost duse în Abisinia.** În ținuturile unde se poartă războiul între Italia și Abisinia sunt de mare folos cămilele. De aceea, dela începutul războiului până acum, 20 mil de cămile au fost duse acolo.

**A făcut pe jos 174 de mil km.** În anul 1910, s'a făcut în America un rămășag. Inginerul Jure Firbinger, pe atunci de 26 de ani, s'a rămășit cu miliardarul Astor că va străbate pe jos 182 de mil km. Astor a depus la o bancă o sută de mil dolari, valoarea paritului, iar inginerul a pornit la drum. A străbătut până acum, în 25 de ani, 174 mil km. adică mai are de făcut opt mil km. În drum a rupt până acum 95 perechi de ghete, 83 perechi pantaloni, a fost călcat de automobile de 4 ori, de motocicletă de 3 ori, îngropat sub avalanșe de zăpadă de 5 ori, iar un pod s'a prăbușit în clipa în care trecea peste el. În drum a învățat să vorbească și să scrie 14 limbi. Acum se află în orașelul Moson din Ungaria de unde va pleca în Polonia. După ce va face și cele opt mil de km. ce-l mai lipsesc până la împlinirea rămășagului, va pleca în America să încaseze prețul rămășagului: una sută mil dolari. Unii, privind la el, îl admiră. Alții dau din umeri spunând: Cu ce și-a petrecut și el viața. Cu un rămășag care nu-l prea face cinste.

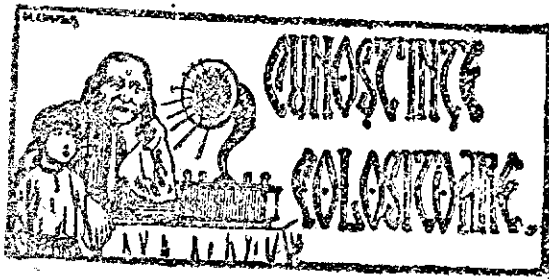
x Atragem atențiunea CITITORILOR NOȘTRI asupra inseratului a fabricii HEINRICH FRANCK SÖHNE S. A. R. pentru industria produselor de cafea, București-Brașov.

**Un sistem nou de baterii fără acid.** — Suntem informați, că UZINELE DURA S. A. din Timișoara, va aduce pe piață un nou sistem de baterii, pentru lămpi de buzunar și baterii anodice, cari vor intra în comerț sub denumirea „DURA-REX“.

Este vorba de niște baterii cu o capacitate de durată în depozit, așa zisă infinită, ce face reprezentă o inovație epocală în domeniul electro-tehnice. — Ca urmare a acestei calități extraordinare, bateriile „DURA-REX“ vor face serviciile cele mai bune, nu numai în ce privește întrebuințarea acestora la lămpile de buzunar, dar mai ales la aparatele de radio. — Este cunoscut de toată lumea faptul, că bateriile întrebuințate până azi, se consumau singure după un anumit timp de depozitare, ce face nu este și nu poate fi cazul la aceste baterii noi.

Peste câteva zile vom face comunicări mai ample în această privință.

(349) 1-1



## O buruiiană veninoasă

### Brândușa de toamnă

În zilele trecute s'a îmbolnăvit vaca unui sătean dintr'o comună de lângă Blaj. Vaca era neastâmpărată, se părea că inima îi bate mai repede ca de obicei. Avea vărsături și îi curgeau într'una balele din gură.

Chemat doctorul veterinar, s'a găsit că vaca era otrăvită, iar otrava n'a putut s'o iee decât cu nutrețul. Anume vaca a păscut într'o livadă, unde printre altele burueni se afla și o buruiiană cu o floare frumoasă de culoare roșietică-liliachie, pe care sătenii o numesc *Brândușa de toamnă*. În multe părți îi zic și *Brândușa morților*, *Balură*, *Ceapa ciorii* și *Ghicitoare*. Învățații îi zic *Colchicum autumnale*. I-au dat acest nume după *Colchida*, o țară foarte vestită, încă din vechime, pentru buruienile veninoase ce se găseau din abundență pe câmpiile ei.

Brândușa de toamnă crește prin fânețe și pășuni umede. În pământ are o ceapă învâlită într'o piele subțire, negricioasă. Din aceasta ceapă crește toamna, prin Septemvrie—Octomvrie, un lujer subțire, în vârful căruia se află floarea roșietică, în formă de pâlnie. Din floare se formează fructul ca o cutiuță, care stă în ceapa din pământ până primăvara. Toamna, frunzele cresc. Acestea, împreună cu fructul, ies afară din pământ numai primăvara. Frunzele sunt lungi și groase. Încunjură fructul de toate părțile.

În Brândușa de toamnă se găsește un suc amar și acru. Doctorii numesc acest suc *colchicină* și e foarte otrăvicios. Mai cu seamă colchicina din ceapa Brândușei e o otravă cu mult mai puternică decât cea din frunze, flori și semințe.

Colchicina o dau doctorii ca leac în contra gutei și a reumatismului, dar numai în cantitate foarte mică. Fără sfatul doctorului să n'o întrebuințeze nimeni ca leac, căci e primejdioasă. Se poate otrăvi și poate muri.

Semnele otrăvirii sunt: durere arzătoare în stomac, dureri de cap și la încheieturi, vărsături și sete mare.

Animalele cari mănâncă brândușa încă se otrăvesc. Iar semnele otrăvirii sunt aceleași ca și la om.

În contra otrăvirii cu brândușă se iea fierțură de stejar. Rachiul încă e foarte bun.

Vaca săteanului din comuna de lângă Blaj s'a vindecat cu rachiul de drojdi. I-s'a turnat pe gură un litru de rachiul de drojdi înjumătățit cu apă și tot pe atâta cafea neagră.

Brândușa de toamnă fiind așa de primejdioasă, trebuie înlăturată dintre leacuri. Asemenea trebuie înlăturată și din nutrețul vitelor. Fânul cu brândușă este rău și economii trebuie să ferească

vitele de el. Pășunea cu brândușă încă e rea și ori cât s'ar feri vitele de ea, totuși pot s'o mănânce și să se otrăvească.

Brândușa de toamnă se poate totuși folosi în vopsitorie. Femeile o întrebuințază de multeori la vopsitul pânzei.

Ion Popu-Câmpoanu

## Ardealul sărac și nedreptățit cere drept la viață

Un strigăt de alarmă a pornit din inimile tuturor ardelenilor, un strigăt spus răspicat: vrem înlăturarea băncilor ardeleni și serem acordarea împrumuturilor de lipsă pentru aceasta. Ardealul astăzi este cu totul mimicit în această privință, căci un mare număr de bănci mici urmează să-și închidă ușile, iar o parte mai trăiesc de pe o zi pe alta. Toate strigă, dinpreună cu toți ardelenii: mântuiți-ne, scăpați-ne, salvați-ne!

În Banat și în Ardeal conducătorii vieții bancare și economice, încă dela începutul legii conversiunii, au văzut că băncilor ardeleni li se deschide o prăpastie. Legea conversiunii a lovit adânc aceste bănci, care-și aveau împărțit capitalul lor în mâinile plugarilor români. Pierderile mari realizate în urma conversiunii, au zguduit din temelii micile, marile și harnicile bănci, propovăduitoare de lumină și susținătoare de viață românească pe aceste plaiuri, în timpul asupririi deșmanse. Erau pentru ei adevărate forțe în care Ungurii vedeau cea mai mare nenorocire provăditoare de rău, asupra nației și țării lor.

În repetate rânduri s'a cerut de conducătorii vieții ardeleni sprijinul necesar, mai ales, de cei grupați în jurul „Solidarității“, unde se aflau asociate toate băncile din Ardeal și Banat. Cererile lor, pe lângă conducătorii statului nostru, au fost fără vr'un rezultat aducător de îmbunătățire pentru băncile și creditul ardelen.

Fiii Ardealului văzând nenorocirea și sărăcia abătută asupra provinciei lor, au început a porni la lucru, convocând la Cluj, un mare congres ce va avea loc în ziua de 28 Nov. Chemarea la acest congres este adresată tuturor oamenilor de bine ai vieții noastre ardeleni, semnată fiind de cei mai de seamă cărturari din toate partidele politice și din toate meseriile. Găsim în fruntea chemării la congres, distinsele fețe bisericesti, mitropolii și episcopi ai ambelor biserici, foști primi miniștri ca pe Iuliu Maniu, Vaida Voivod, foști miniștri Vlad, Popovici și alții, apoi foști subsecretari de



stat și directorii diferitelor institute ardeleni, cari, îngrijorați de soarta băncilor și creditului ardelenesc, și-au dat mâna. Frumoasă înțelegere care-și va ajunge desigur cu ajutorul lui Dumnezeu, ținta propusă, pentru însănătoșirea băncilor și creditului românesc din Ardeal și Banat.

La congresul ce va avea loc la Cluj, se vor discuta o mulțime de lucruri privitoare la băncile și creditul din Ardeal. Astfel, după declarațiile pe care le-a făcut Dl. Ilie Olteanu, secretarul „Solidarității”, la Blaj, se va cere un împrumut fără dobândă, dela Banca Națională de 1 miliard și 500 milioane, pe timp de 17 ani, din fondul de 7 miliarde și 750 milioane, pus la îndemâna Băncii Naționale de către Stat. Împrumutul ce s'ar pune la dispoziția băncilor ardeleni, ar fi destinat pentru acordarea de împrumuturi țăranilor cu un procent de 5%. Numai având acest credit ieftin, băncile noastre ar putea veni în ajutorul plugariilor, și tuturor instituțiilor. Creditul ieftin și pe termen lung va putea aduce reînvierea vieții economice a Ardealului. Numai în acest mod va putea progresa agricultura și se vor putea salva băncile de care Ardealul nu se poate lipsi.

Astăzi se cere mai mult ca oricând, intervenția Statului, pentru a pune în condițiuni ușoare capitalul trebuincios, băncilor ardeleni, cari în timpul asupririlor dușmane au știut să ajute și să ferească viața satelor și orașelor românești de cămătăria mare a băncilor ungurești.

Venitul lor era destinat mai mult de 5% pentru scopuri culturale și de binefacere, venituri de cari astăzi nu se mai poate vorbi, venituri rămase doar ca o amintire a zilelor trecute.

Statul trebuie să dea împrumutul necesar vieții românești, ajutând prin aceasta la scoaterea cămătarilor din satele noastre, iar pe de altă parte va da puțină ajutorării sătenilor necăjiți, depunători ai băncilor memorosite de azi. Apoi, odată cu aceasta, se vor putea restitui fondurile bisericilor, ai sedriilor orfanale precum și ale tuturor instituțiilor de binefacere cari depunându-le, aveau siguranța construcțiilor de noi biserici, școli și ajutorarea elevilor și studenților. Toate aceste fonduri ale acestor instituții fac — în total după cum spune domnul Ilie Olteanu — suma de lei 150 milioane, astfel că jertfa pe care ar face-o statul nu ar fi prea mare, când știm că a făcut jertfe și mai mari pentru întreprinderi străine de neamul nostru.

Iată paguba de 150 milioane lei, suferită de toate aceste instituții, care având fondurile lor plasate la bănci, se văd azi distruse ambele, și ca mâine, dacă statul nu le va acorda ajutorul cerut, viața și creditul în Ardeal va ajunge în mâna străinilor.

Băncile din București nu au cui își împrumuta marile lor capitaluri de bani, iar băncile din Ardeal n'au nici eu ce-și plăti cei 2—3 funcționari cari le-au rămas. Banca Națională și Statul ar trebui să răspândească acele capitaluri pe întreaga suprafața țării, pentru ca astfel de binefacerile Băncii Naționale să se poată împărții toți fiii țării.

Ziua de 28 Noiembrie va fi o zi împreună lucrare națională a tuturor ardelenilor. De la acea adunare nimem nu trebuie să lipsescă, pentru a arăta că alături de băncile ardeleni, stă întreg poporul ardelen, cerând conducătorilor statului nostru, cu un ceas mai de grabă, scăparea din perire a băncilor și creditului românesc din Ardeal și Banat. Ziua aceasta va rămâne istorică în viața economică a acestor provincii, distrusă în bună parte de legea conversiunii și de criza nesfârșită.

Rezolvarea acestei mari probleme a creditului românesc din Ardeal și Banat se cere fără întârziere pentru scăparea de moartea economică sigură a Ardelenilor cari astăzi se află la cea mai grea răspântie. Singurul ajutor nu poate veni decât numai din partea statului și Băncii Naționale, cari sunt datori să ne scape de pisire.

Olimpîu I. Barna

### Poșta gazetei

A. B. preot Bărdești. Suma de 250 Lei primită dela Administrația Capitalară am trecut-o în abonamentul Dvs., pe 1935 și 100 pe 1936. Curatorul mai are de plătit pe anul curent 50 Lei.

Maria Moldovan. — Aveți de plătit încă pe 1934 Lei 30 și pe 1935 Lei 150.

Redactor: IULIU MAIOR

Cei mai mulți creștini de ai noștri nici nu ascultă citirea apostolului, cu toate că ne provoacă preotul cu cuvintele: »să luăm aminte!« O cauză este că tocmai atunci cădește preotul, iară a dona că apostolii sunt foarte greu de înțeles.

Tocmai din acest motiv n'ar trebui să existe nici un creștin care să nu-și cumpere Nr. 10 din »Cărțile Bunului Creștin«:

### Tâlcuirea apostolilor din toate sărbătorile de peste an

scrisă de *păr. profesor Iuliu Maior*, cu atât mai ales că în literatura românească aceasta este cea dintâi tâlcuire a apostolilor, și autorul ar trebui împintinat, să scoată și tâlcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an, care ne mai lipsește încă.

Această broșură cuprinde 117 pagini și se vinde numai cu 20 Lei.

Cereți-o dela oricare librărie din țară. Dela Librăria Seminarului o primiți însă mai ieftin, dacă o comandați cel puțin zece inși deodată. În cazul acesta nu plătiți porto postal și celce o comandă mai primește și un exemplar în cinste.

### Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

No. 119—1934

### Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărilor prin aceasta publică că în baza deciziei N. G. 2666—1932 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Dr. Ludovic Enyedi avocat Blaj pentru încasarea creanței de 685 Lei 50 bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 3 Decembrie 1935 orele 3 p. m. la fața locului în Blaj (Str. T. Cipariu Nr. 19), unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară mobilă de casă în valoare de 7000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 15 Nov. 1935.

Șef portărilor FLEFLEA

(348) 1—1

### De vânzare:

30 ferii vin din 1934

60 " " nou

rachiu de drojdii și trevero.

Adresa la

(347) 1—1

ADMINISTRAȚIA GAZETEI

Advocatul

**NICOLAE BARBU**

și-a mutat biroul advocațial

în Str. I. C. Brătlanu 5  
Dumbrăveni

(346) 1—1

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Sub tipar!

Sub tipar!

## Calendarul dela Blaj pe 1936

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*” cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

**Mai ieftin ca totdeauna!**

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am satorit prețul calendarului popular, mai ieftin ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

**Pe așteptare, nu putem trimite calendare!**

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să aștepte Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.